

Dosarul nr. 2ra-1363/22
2-20054586-01-2ra-26092022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) G. Grozav
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Pruteanu, I. Țurcan, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "RS Tires Group",

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Marian (Mereuță) Natalia împotriva Societății cu Răspundere Limitată "RS Tires Group" cu privire la restituirea împrumutului, încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2022,

c o n s t a t ă :

La 22 mai 2020, Marian (Mereuță) Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "RS Tires Group" cu privire la restituirea împrumutului, încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a menționat că la 25 martie 2014 a oferit pârâtului un împrumut în sumă de 900 000 lei, fapt confirmat prin contractul de împrumut.

Conform pct. 2 din contractul de împrumut, suma urma să fie restituită până la data de 24 martie 2017, însă obligația de restituire a împrumutului nu a fost executată de către pârât.

Prin Acordul adițional la contractul de împrumut din 23 martie 2017, au fost efectuate modificări la contractul de împrumut din 25 martie 2014, fiind modificată data restituirii împrumutului – 24 martie 2019.

La 25 mai 2020, SRL "RS Tires Group" a achitat suma de 893 700 lei în contul datoriei, astfel restanța la restituirea împrumutului constituie suma de 6 300 lei.

Marian (Mereuță) Natalia a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a acțiunii (f. d. 103-104), încasarea de la SRL "RS Tires Group" a sumei de 6 300 lei cu titlu de datorie, încasarea sumei de 173 330,14 lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 25 martie 2019 - 25 iunie 2020 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 08 iulie 2021, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Marian (Mereuță) Natalia.

S-a încasat de la SRL "RS Tires Group" în beneficiul Nataliei Marian (Mereuță) suma de 173 330,14 lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 25 000 lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2022, s-a admis apelul declarat de SRL "RS Tires Group" și s-a modificat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 08 iulie 2021 cu micșorarea sumei încasate cu titlu de dobândă de întârziere de la suma de 173 330,14 lei până la suma de 169 335,40 de lei.

În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 25 martie 2014, între Marian (Nereuță) Natalia, în calitate de împrumutător și SRL „RS Tires Group”, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 1, prin care reclamanta a acordat SRL „RS Tires Group” un împrumut în mărime de 900 000 lei, care urma a fi restituit până la 24 martie 2017.

Ulterior, la data de 23 martie 2017, a fost încheiat Acordul adițional nr. 1 la contractul de împrumut nr. 1 din 25 martie 2014, prin care părțile au modificat termenul de restituire a împrumutului până la data de 24 martie 2019.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că, la 25 iunie 2020, SRL "RS Tires Group" a achitat în contul reclamantei suma de 900 000 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 12 din 25 iunie 2020.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta a depus cerere de concretizare a acțiunii, solicitând încasarea sumei de 6 300 lei cu titlu de datorie, a sumei de 173 330,14 lei cu titlu de dobândă de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

La speță, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond în mod eronat a dispus spre încasare suma de 173 330,16 lei cu titlu de dobândă de întârziere.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că dobânda de întârziere urmează a fi calculată pentru perioada 25 martie 2019 – 25 iunie 2020, conform prevederilor art. 619 din Codul civil, prin urmare aceasta urmează a fi micșorată până la suma de 169 335,40 de lei.

La 06 septembrie 2022, SRL "RS Tires Group" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu modificarea deciziei instanței de apel, prin micșorarea sumei încasate cu titlu de dobândă de întârziere de la suma de 169 335,40 de lei până la suma de 150 293,80 de lei și compensarea cheltuielilor suportate în instanța de recurs.

Recurentul SRL "RS Tires Group", în motivarea recursului a menționat că calculele dobânzii de întârziere conțin perioade în care a fost instituită starea de urgență în anul 2020, fapt ce nu poate fi admis, or, în aceste perioade au fost suspendate toate termenele de prescripție a calculării dobânzilor și penalităților pe perioada 16 martie 2020 – 15 mai 2020, în perioada vizată fiind sistată activitatea întreprinderii.

Prin urmare, în opinia recurentului, instanța de apel urma să reducă dobânda de întârziere cu 19 041,60 de lei.

La 26 septembrie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimătei copia recursului, fiind recepționat de către Marian (Mereuță) Natalia la data de 28 septembrie 2022, conform avizului de recepție (f. d. 198).

La data de 17 octombrie 2022, Marian (Mereuță) Natalia, prin intermediul avocatului Dmitric Anatolie a depus referință la recursul declarat de SRL "RS Tires Group", prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 28 iunie 2022, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 06 septembrie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL "RS Tires Group", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată
”RS Tires Group”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat